

Det er jo i sig selv ikke nogen ny opdagelse. Der har været iværksat mange videnskabelige projekter med det formål at kortlægge ørken-dannelsens årsager og virkninger. Der er også blevet afviklet en række bistandsprogrammer, hvor en aktiv bekæmpelse af ørken-dannelsen er indgået som et middel for at sikre fødevarerproduktionen.

F.eks. har Danida sammen med Folkekirkens Nødhjælp iværksat et projekt i Burkina Faso, hvor lokale bønder gennem uddannelse i bygning af diger og dæmninger og ved at lære aktivt skovagerbrug inddrages i ørkenbekæmpelsen, samtidig med at de derved forbedrer deres egen fødevarer-situation ganske væsentligt.

Lignende projekter med bekæmpelse af ørken-dannelse og jorderosion som et centralt virkemiddel til fattigdoms- og hungersnødsbekæmpelse er jo iværksat bl.a. i Etiopien, Ghana og Indien.

Konventionen vil styrke dette arbejde både lokalt, nationalt og regionalt og faktisk også globalt, og det vil ske gennem et øget videnskabeligt samarbejde, gennem en rationalisering og styrkelse af de eksisterende institutioner, gennem bistand til de handlingsprogrammer, som er konventionens vigtigste virkemidler, og ved, at de ramte konventionsparter forpligter sig til at give bekæmpelse af ørken-dannelse en langt højere prioritet i deres nationale politik.

Dette er en konvention, der virkelig peger fremad, og den kommer ikke et øjeblik for tidligt. Jeg vil derfor på Socialdemokratiets vegne anbefale, at Danmark siger ja til traktaten, og at Danmark derved bidrager til og deltager i dette vigtige arbejde.

Hanne Severinsen (V):

I Venstre kan vi helt tilslutte os, at man ratificerer denne konvention. Det er godt, at vi nu her efter Rio ser, at flere og flere af de afsnit, der var i Agenda 21, også går hen og bliver bindende for landene, og at vi efterhånden også kan begynde at se lidt mere globalt på løsningerne, globalt og regionalt, at vi begynder at løse problemerne på tværs af grænser – det er der i høj grad brug for at vi lærer af hinanden – og at de områder, som har problemerne, virkelig kan hente hjælp og støtte fra den øvrige del af verden.

Så kan man selvfølgelig sige, at når man læser mange af de dér udsagnetserklæringer, kan man måske indimellem blive lidt bekymret for, om det bliver ved hensigterne. Jeg er ikke i tvivl om,

at fra dansk side vil vi gøre, hvad vi kan for, at der også kommer reelt indhold i det, og vi vil i hvert fald i Venstre støtte, at man arbejder i retning af det; for ét er en konvention, et andet er selvfølgelig, om der er finansielle midler nok til at få den gennemført.

Men jeg ser det i høj grad som en god begyndelse til hjælp til selvhjælp for de hårdt ramte områder og også til, at man bestræber sig på at prøve at finde ud af, hvordan man bryder de mange onde cirkler, som findes, og som er årsagen til ørken-dannelse.

Agnete Laustsen (KF):

På Det Konservative Folkepartis vegne skal jeg anbefale ratifikationen af den vedtagne konvention.

Margrete Auken (SF):

Det er jo klart, at vi skal ratificere denne her konvention. Uanset hvad er det vigtigt, at det her problem er konstant på dagsordenen.

Men selvfølgelig kan man blive bekymret over, hvad der sker, fra noget kommer på dagsordenen, og til det virkelig gøres. Kunne vi redde verden ved resolutioner og konventioner osv., så var vi jo kommet langt. Så jeg mener også, at vi skal benytte denne lejlighed i Folketinget og senere hen til at få stillet en række spørgsmål om, hvorvidt dette her faktisk fungerer godt nok, og om Danmark gør sin indsats på den rigtige måde, om vi faktisk er kompetente nok.

Det er klart, at vores del af det under alle omstændigheder vil blive lille, men på den anden side er vi jo et land, som har status, og som man følger. Derfor er det ikke ligemeget, hvordan vi griber sagen an. Der tror jeg, det er en af de gode lejligheder, vi kan få til at få spurgt om, hvad man mener de steder, hvor man arbejder med problemet.

Problemet kan jo nok først og fremmest oversættes med »nedslidning«, altså nedslidning af produktionsjord. Der kommer mange mennesker – jeg ved godt, at man kan spørge: Mange mennesker, hvad er det? Men hvis man i Sahellandene har en befolkningsstilvækst på godt og vel 2 pct. om året, altså en fordobling inden for 20 år – det er 2,8 pct. om året, tror jeg – så siger det jo sig selv, at belastningen bliver meget, meget hård, og så bliver tørke et katastrofalt problem, så vil der ske en hel masse frygteligt, når man ikke kan få udbyttet til at vokse.